

LA TRIBUNA

L'habitatge: problema gravíssim i urgent

La pilota és a les mans de la ministra d'Habitatge

MARIAN
SANCHIZ

Membre de la CPN de Progressistes-SDP

Fa uns dies Daniel Armengol, en el marc del 24è Cicle de l'Empresa Familiar Andorrana, va constatar i lamentar que en la problemàtica de l'accés a l'habitatge, i com donar-hi resposta, s'arriba "tard perquè el problema ja es veia a venir".

I és que des del 2019, DA, malgrat voler-nos fer veure la feina feta, ben poca cosa va fer per aportar solucions a la problemàtica de l'habitatge, fins que els van entrar les presses.

Ara tenim al damunt els efectes dels anys d'inacció en matèria d'habitatge i cada vegada són més les empreses que tenen dificultats a les plantilles, perquè molts dels treballadors disposats a venir al país acabin rebutjant l'oferta.

Probablement per això, el president de l'Empresa Familiar Andorrana (EFA), Daniel Armengol, ha destacat que en el cas de trobar una solució per a la manca d'habitatge "s'arriba tard" perquè el problema "ja es veia a venir" des que va entrar en vigor la

ARA TENIM AL DAMUNT
ELS EFECTES DELS ANYS
D'INACCIÓ EN MATÈRIA
D'HABITATGE

Llei d'inversió estrangera i creu que "s'ha tardat a actuar". Ha manifestat que els treballadors "necessiten un habitatge digne i assequible" per poder treballar a Andorra i, per tant, aquesta seria una de les qüestions que estan dificultant encara més que les empreses trobin "mà d'obra qualificada".

El setembre del 2017, aviat farà sis anys, l'aleshores conseller de SDP Víctor Naudi ja va denunciar en una roda de premsa els greus problemes d'habitatge. Deia que "el Govern ha badat", ja que s'hauria d'haver "anticipat" per preveure que faltarien habitatges de lloguer, i va remarcar que el que no s'entenia era que en plena crisi econòmica es digués que hi havia "milers" de pisos buits i ara com ara en falten. Podem afirmar que, si tornéssim a fer la mateixa roda de premsa amb la mateixa exposició, no es notaria la diferència.

La demanda d'habitatge a preu assequible és tan intensa

com és d'escassa l'oferta. I també per a moltes famílies esdevenen insuportables els augments de preus a l'hora de les renovacions dels contractes d'arrendament.

Seguim a l'espera de l'actuació del ministeri de la Sra. Conxita Marsol.

La política d'habitatge que necessita Andorra és la que planteja augmentar el parc públic amb pisos assequibles.

Per això, en la recent campanya electoral, l'aliança socialdemòcrata va defensar prioritzar la inversió en habitatges de titularitat pública a preu assequible dins els pressupostos anuals (80 milions d'euros per als propers quatre anys).

Alhora, convindria crear un programa públic d'avalants garantits per l'Estat per l'aportació del 20% en la compra d'habitatges.

Una proposta adreçada a tot-hom i ben diferent del decret 127/2023 del 15 de març amb el qual el Govern, com ja ens tenia acostumats en la legislatura passada, només afavoreix la gent benestant. De fet, a dia d'avui, l'Institut Nacional de l'Habitatge (INH), tal com ho va explicar el director de l'entitat, Josep Maria Pla, no ha rebut cap sol·licitud per poder beneficiar-se del programa extraordinari d'avalants per a la compra d'un primer habitatge.

Els progressistes mantenim la nostra proposta de destinar els terrenys adquirits pel Govern l'any 1990 a la Borda de Sales, a

Santa Coloma, per dur-hi a terme una promoció inspirada en l'esquema de la fundació Jovial, la positiva iniciativa que va encapçalar amb èxit el comú d'Andorra la Vella amb el suport benefactor de la Sra. Maria Maestre Pal. La inversió necessària es pot obtenir reorientant part de la inversió del fons de reserva de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que obtindria un rendiment positiu de la inversió, atès que el Govern posaria a disposició els terrenys sense contrapartida.

L'HABITATGE ÉS UNA
QÜESTIÓ DE PAÍS I
L'ACTUACIÓ PÚBLICA
HA DE MARCAR EL CAMÍ

La ministra Marsol haurà d'explicar, més aviat que tard, què passa amb aquell terreny del qual DA ni en parla, i que fa molts anys que demanem que es destini a habitatge públic. I el Govern haurà d'explicar per què es nega tossudament a emprar aquests terrenys públics per afavorir el benestar de les famílies i els joves del país.

De moment, en els darrers quatre anys de Govern de DA, l'increment del parc d'habitatge de lloguer a preu assequible ha estat zero. No tenim preus de referència del preu del lloguer ni

registre de la propietat. Tampoc s'ha fet cap acció per afavorir la posada al mercat dels pisos buits al país. També esperem saber quin és el creixement urbanístic sostenible a Andorra.

L'habitatge és una qüestió de país i l'actuació pública ha de marcar el camí. A Andorra necessitem la solidaritat de les institucions, de totes, front la precarietat de moltes famílies.

Aquesta recent estrenada legislatura de majoria absoluta de DA té molta feina i per diferents bandes per donar compliment als seus compromisos. Vegem-ho: aprovar el pla del dret a l'habitatge (pàg. 7 programa electoral DA EG23), gravar la inversió estrangera en el sector immobiliari (pàg. 7 programa electoral DA EG23), establir una proporció màxima per parròquia i per zones, d'habitatge d'ús turístic i de segones residències (pàg. 12 programa electoral DA EG23).

No ens creiem les promeses electorals. Necessitem solucions valentes perquè el problema que hem exposat a la ciutadania per part de totes les candidates i candidats de les diferents formacions tingui una sortida al més ràpid possible. Ara la pilota està definitivament a mans de la ministra d'Habitatge.

No es pot esperar gaire, el problema és greu i urgent! Necessita solucions, del contrari s'hauran perdut totes les esperances de sobreviure socialment a Andorra.